HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אין לי אלא שנשאת לכהן. לקמיה פריך מהיכא תיתי הא אמו משום דניסת לגוי וישראל לאו בת כהן היא: **אלא.** כהן שנשא גרושה או זונה וילדה לו בן מיקרי חלל מן הכהונה כדכתיב (ויקרא כא) לא יחלל זרעו: **עובד כוכבים** [a] **נתין וממזר.** אע"פ שאסורין לבא בקהל יש להם קידושין והרי היא אשת איש דקדושין תופסין בחייבי לאוין. ואע"ג דהאי מתניתין ר"ע דדריש וי"ו ושמעינן ליה דאין קדושין תופסין בחייבי לאוין [יבמות י:] איכא תנא ביבמות (דף מט.) דאית ליה אליבא דר"ע דכי אמר ר"ע אין קדושין תופסין בחייבי לאוין דשאר אבל בחייבי לאוין גרידי לא אמר. עובד כוכבים [b] איכא לאו דלא תתחתן בם (דברים ז) וכן נתין דהוא מן הגבעונים: **בא איש כהן.** איש יתירא למה לי אלא למדרש דאב הוא דבעינן איש כהן אבל בעל לא בעינן איש כהן ואף על פי שאינה כהנת אבא כהן קפיד קרא שתהא בת איש כהן ולא אשת כהן: **רבי אליעזר אומר כו'.** לקמן בעי מאי קאמר: **חיללה שבת בת סקילה.** והיכי ס"ד דהקל בה הכתוב משאר בנות ישראל לידון במיתה קלה: **ומאי שנא מייבי דידיה.** לענין שבת למה יחמיר לנו בנקיבות יותר מן הזכריים דהיינו: **איהו אשתרי שבת כו'.** ומשו"ה היכא דלא אשתרי ליה מיהו לא תחמיר עליה: **הא לזנות לחיב.** ופנויה לאו זנות היא דאין לשון זונה אלא שזינתה וילתה מתחת בעלה לאחרים כמו (הושע ט) כי זנית מעל אלהיך לשון מורדת ויוצאה מזה לזה אשוויל"א בלע"ז: **דבר"א.** במסכת יבמות בהבא על יבמתו [פס:]: **עשאה זונה.** ליפסל מן הכהונה אלמא זנות מיקריי"ל: **מאי ניהו.** מאי קאמר לן קרא: **שזינתה מחבירו.** בתמיה: **אחיא הנה הנה.** כתיב בבת בנו ובבת בתו (ויקרא יח) ערות בת בנך או בת בתך וגו' כי ערותך הנה וכתיב בבת אשתו (שם) שארה הנה זימה היא מה באשתו עשה בתה בבת בתה דכתיב (שם) ערות אשה ובתה וגו' אף כאן חייב על בתו כעל בת בתו ומן ק"ו לא תייתיה דאין עונשין מן הדין אבל גזרה שוה הוי כאילו מפורש בו דהא להך דרשה איכתיב הנה יתירא: **אחיא זימה זימה.** לידון בשריפה כתיב הכא זימה היא וכתיב בשריפה זימה (שם כ) באש ישרפו וגו': **סלקא דעתך אמינא.** האי אבא קרא יתירא הוא דגליא שריפה בבת כהן שזינתה מחבירה לאפוקי מגזירה שוה דרבא אתא למימר דלא תידרוש ליה לישראל הבא על בתו בשריפה דמדגלי רחמנא כו' קא משמע לן היא מחללת דזינתה [עס] שאר כל אבות כדכתיב (דברים ז) וכן נתין דהוא מן הגבעונים: **בת איש כהן.** איש יתירא למה לי אלא למדרש דאב הוא דבעינן איש כהן אבל בעל לא בעינן איש כהן ואף על פי שאינה כהנת אבא כהן קפיד קרא שתהא בת איש כהן ולא אשת כהן: **רבי אליעזר אומר כו'.** לקמן בעי מאי קאמר: **חיללה שבת בת סקילה.** והיכי ס"ד דהקל בה הכתוב משאר בנות ישראל לידון במיתה קלה: **ומאי שנא מייבי דידיה.** לענין שבת למה יחמיר לנו בנקיבות יותר מן הזכריים דהיינו: **איהו אשתרי שבת כו'.** ומשו"ה היכא דלא אשתרי ליה מיהו לא תחמיר עליה: **הא לזנות לחיב.** ופנויה לאו זנות היא דאין לשון זונה אלא שזינתה וילתה מתחת בעלה לאחרים כמו (הושע ט) כי זנית מעל אלהיך לשון מורדת ויוצאה מזה לזה אשוויל"א בלע"ז: **דבר"א.** במסכת יבמות בהבא על יבמתו [פס:]: **עשאה זונה.** ליפסל מן הכהונה אלמא זנות מיקריי"ל: **מאי ניהו.** מאי קאמר לן קרא: **שזינתה מחבירו.** בתמיה: **אחיא הנה הנה.** כתיב בבת בנו ובבת בתו (ויקרא יח) ערות בת בנך או בת בתך וגו' כי ערותך הנה וכתיב בבת אשתו (שם) שארה הנה זימה היא מה באשתו עשה בתה בבת בתה דכתיב (שם) ערות אשה ובתה וגו' אף כאן חייב על בתו כעל בת בתו ומן ק"ו לא תייתיה דאין עונשין מן הדין אבל גזרה שוה הוי כאילו מפורש בו דהא להך דרשה איכתיב הנה יתירא: **אחיא זימה זימה.** לידון בשריפה כתיב הכא זימה היא וכתיב בשריפה זימה (שם כ) באש ישרפו וגו': **סלקא דעתך אמינא.** האי אבא קרא יתירא הוא דגליא שריפה בבת כהן שזינתה מחבירה לאפוקי מגזירה שוה דרבא אתא למימר דלא תידרוש ליה לישראל הבא על בתו בשריפה דמדגלי רחמנא כו' קא משמע לן היא מחללת דזינתה [עס] שאר כל

אין לי אלא שניסת לכהן ניסת ללוי ולישראל לעובד כוכבים [b] **לחלל לממזר ולנתין מניין ת"ל** [1] **ובת איש כהן אע"פ שאינה כהנת** [2] **היא בשריפה** [3] **ואין בועלה בשריפה**

הא מני ר"ש היא. אע"ג דר"ש לא דריש וי"ו דושופיין בפרק קמא (דף יד. ושם) הכא דריש: סירכא

[3] **היא בשריפה** [3] **ואין זוממיה בשריפה רבי אליעזר אומר את אביה בשריפה ואת חמיה בסקילה אמר מר יכול אפילו חיללה שבת חיללה שבת בת סקילה היא אמר רבא הא מני ר"ש היא דאמר שריפה חמורה סד"א הואיל ואחמיר בהו רחמנא בכהני** [7] **דרבי בהו מצות יתירות תידון בשריפה קא משמע לן** [8] **מאי שנא מיניה דידיה סלקא דעתך אמינא איהו דאשתריא ליה שבת לגבי עבודה היא כיון דלא אשתריא שבת לגבה אימא תידון בשריפה קא משמע לן יכול אפילו פנויה הא לזנות כתיב כדר"א דאמר** [6] **פנוי הבא על הפנויה שלא לשום אישות עשאה זונה או אינו אומר אביה אלא להוציא את כל אדם אלא מאי ניהו שזינתה מאביה מאי איריא בת כהן** [7] **אפילו בת ישראל נמי** [6] **דאמר רבא אמר לי רב יצחק בר אבודימי אתיא** [2] **הנה** [3] **הנה אתיא** [3] **זמה** [4] **זמה איצטריך סד"א קרא לאפוקי מדרבא מדגלי רחמנא בבת כהן ולא בבת ישראל קמ"ל בת כהן אין לי אלא שניסת לכהן ניסת ללוי לישראל ולעובד כוכבים ולחלל לנתין ולממזר מניין תלמוד לומר בת איש כהן אף על פי שאינה כהנת משום דאינסבא להו להני לאו בת כהן היא ותו מידי כהנת לכהן כתיב סד"א** [1] **כי תחל לזנות אמר רחמנא הני מילי היכא דקא מתחלא השתא אבל הא כיון דקא מתחלא וקיימא מעיקרא** [6] **דאמר מר** [5] **ובת כהן כי תהיה לאיש זר** [8] **כיון שנבעלה לפסול לה פסלה ללוי וישראל נמי** [6] **ושבה אל בית אביה כנעוריה מכלל דכי איתיה גביה לא אכלה אימא לא תידון בשריפה קמ"ל ודלא כר"מ** [6] **דתניא** [6] **בת כהן שניסת לישראל ואכלה תרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה** [6] **ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן וחומש ומיתתה בחנק דברי ר' מאיר וחכמים אומרים** [1] **זו וזו משלמות קרן ולא חומש ומיתתן בשריפה ר"א אומר את אביה בשריפה ואת חמיה בסקילה מאי את אביה ואת חמיה אילימא את אביה ואת חמיה מחמיה מאי איריא בת כהן אפילו בת ישראל נמי בתו בשריפה** [1] **וכלתו בסקילה אלא את אביה ברשות אביה ואת חמיה ברשות חמיה כמאן אי כרבנן האמרי נשואה יצאת לשריפה ולא ארוסה אי כרבי שמעון האמר אחת ארוסה ואחת נשואה בשריפה ואי כרבי ישמעאל האמר ארוסה יצאת לשריפה ולא נשואה את חמיה חנק הוא שלח רבין משמיה דרבי יוסי ברבי חנינא כך היא הצעה של משנה לעולם כרבנן והכי קאמר כל שהוא למטה ממיתת אביה ומאי ניהו נשוא' בת ישראל דאילו נשוא' בת ישראל בחנק הבא במיתת אביה בשריפה כל שהיא למעלה ממיתת אביה ומאי ניהו ארוסה בת ישראל דאילו ארוסה בת ישראל בעלמא בסקילה הבא במיתת חמיה בסקילה מתקיף לה ר' ירמיה מידי למעלה למטה קתני אלא אמר רבי ירמיה**

לעולם

אמר מר יכול אפילו חיללה שבת והא בחילול שבת בת סקילה היא מפקינן לה לשריפה לקולא. ואוקמא מתניתא דא לרבי שמעון היא דקסבר שריפה חמורה מהו דתימא נחמיר עליה ותידון בשריפה קמ"ל דלא ואקשינן ומאי שנא דאביה אם חילל שבת נידון בסקילה והיא בשריפה סלקא דעתך אמינא איהו אישתריא ליה לה שבת בעבודה במקדש כו'. יכול אפי' פנויה וכרבי אלעזר דאמר פנוי הבא על הפנויה שלא לשום אישות עשאה זונה קמ"ל דבעינן זנות עם דיקת הבעל לדברי הכל או אינו אומר את אביה אלא שזינתה עם אביה ודחי' האי מאי איריא בת כהן אפילו בת ישראל עם אביה בשרפה כדדבה דאמר אמר לי רב יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זימה זימה. פי' בבת בנו ובבת בתו כתיב הנה וכתיב באשתו בבת בנה ובבת בתה (כתיב) שארה הנה זמה היא. נמצא בה הנה וזמה ובבת בנו ובבת בתו הנה יליף הנה מהנה מה אילו כתיב בהן הנה וזמה עמה. וכתיב קרא אחרינא ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה היא באש ישרפו אותו ואתהן האי זמה דכתיב הכא מופנה הוא לדין ממנו בכל מקום שכתב בו זמה בשרפה כמו אלו הנה נמצא כל אדם עם בתו ובת בנו ובת בתו וכולן דינו עמהן בשרפה ואמרינן סד"א מדגלי רחמנא בת כהן עם אביה בשריפה מכלל שבת ישראל עם אביה אינה בשרפה ולאפוקי מג"ש דיליף רבה קמ"ל דלא ואסיק' כי הא דתניא בת כהן שנישאת לישראל או אפילו לכותי ולחלל ולנתין ואכלה בתרומה משלמת קרן ה) וחומש ואם זינתה נידונת בשריפה ואע"פ שנתחללה: **אמר** מר ר' אליעזר אומר את אביה (היא מחללת היא) בשרפה ואת חמיה בסקילה. ואמרינן מאי את אביה ואת חמיה אילימא את אביה שזינתה מאביה ואת חמיה שזינתה את חמיה. מאי אתא ר' אליעזר לאשמעינן כולי עלמא ואפילו בת ישראל בתו בשרפה וכלתו בסקילה. אלא את אביה ברשות אביה כלומר ארוסה ואת חמיה ברשות חמיה כלומר נשואה כמאן לא כרבנן ולא כרבי שמעון ולא כרבי ישמעאל ושקלו וטרו בה ודברים פשוטים הם. ואוקמא רבינא דהוא בתרא הכי לעולם כרבנן דאמרי ארוסה בת כהן בסקילה והנשואה בשרפה ואפיך אימא הכי את אביה בסקילה כלומר זינתה ברשות אביה והיא ארוסה בסקילה ברשות חמיה נשואה בשרפה. והאי דקתני את אביה בשרפה סירכא נקט. כלומר כל בת עם אביה בשרפה וכלתו בסקילה. שלח רבין משמיה דר' יוסי בר' חנינא כך הצעה של משנה. את אביה בשרפה ואת חמיה בסקילה והכי קאמר בת כהן כל שהיא למטה ממיתת אביה ומאי ניהי נשואה בת ישראל אם זינתה דינה בחנק בת כהן נשואה שזינתה דינה בשרפה ככל בת שזינתה עם אביה שהיא בשרפה. וכל שמיתתה למעלה ממיתת אביה שזינתה עם אביה ומאי ניהי ארוסה דאלו ארוסה בת ישראל בסקילה הבא בבת כהן שזינתה ארוסה כמיתת כלה שזינתה עם חמיה בסקילה. ורבי אליעזר כרבנן סבירא ליה דאמר נשואה בת כהן יצאה לשרפה ולא ארוסה אלא ארוסה אפילו בת כהן בסקילה ואע"ג דרמי ירמיה מידי למטה ולמעלה קתני.

מסורת הש"ס

ה) [כס"ל: לכותי, ולכותין], ו) [לקמן 5. ע"ש], ז) [עי' תוספות עמוד ב ד"ה לממזין], ד) [יבמות ה. קיד: קדושין כא: לה: לו. מכות כ. תמורה ד:], ט) יבמות נט: סא: עו. תמורה ל.], י) לקמן עה: עו. פז: מגיגה יא: יבמות ג. כריתות ה.], יא) יבמות סא., יב) [ל"ל דתנן], יג) תרומות פ"ז מ"ב [כריתות ז:], יד) [לקמן סו:], טו) כס"ל: כותי,

תורה אור השלם

1. וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תֵחֵל לִזְנוֹת אֶת אָבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף:
ויקרא כא ט
2. עֶרְוַת בַּת בִּנְךָ אוֹ בַת בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה: ויקרא יח י
3. עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֶּה אֶת בַּת בְּנָהּ וְאֶת בַּת בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ שְׁאֵרָה הֵנָּה זִמָּה הִוא: ויקרא יח יז
4. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זִמָּה הִוא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֶן וְלֹא תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם: ויקרא כ יד
5. וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בְּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל:
ויקרא כב יב
6. וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אַיִן לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ:
ויקרא כב יג

הגהות הב"ח

(ה) גמ' קמ"ל ומאי שנא:

לעזי רש"י

אשווייד"א [אישווייד"א]. לסטות.

מוסף רש"י

ואין בועלה בשריפה. אלא בחנק כשאר אשת איש (מכות ב.). **פנוי הבא על הפנויה כו' עשאה זונה.** לבעילת זנות קני זונה (תמורה ל.). **אתיא הנה הנה.** לאיסור, שבתו מאשתו וכן בת בתו ובת בנו יליפא מערות אשה ובתה לא תגלה, והרי בתו מאשתו בכלל בת אשתו, אבל בתו מאשתו לא משתמעא, דכתיב ערות אשה, ולשון איסות דעל ידי קידושין משמע, וגלי רחמנא בבת בתו ובת בנו מאשתו הבאי קרא ערות בת בנך או בת בתך, והכא לשון איסות לא כתיב, ואכתי בתו לא כתיב הכא, וילפינן בג"ש כתיב הכא בקרא דאשה לא עדיף הנה וכתיב בקרא אחרינא דאיסות שארה הנה, מה התם בתו בבת בתו, אף כאן בתו בבת בתו (יבמות ג. וכעי"ז חגיגה יא:). **אתיא זמה זמה.** לשריפה, כתיב הכא בבתו מאשתו זמה היא וכתיב בשריפה זמה היא באש ישרפו, מה להלן שריפה אף כאן שריפה, ובתו מאשתו הא ילפינן מהנה הנה מבת אשתו (יבמות ג.). מאחר שלמדת אותה מנשואה, ונשואה כתיב זמה היא כמה דכתיב באותה המי, וחזור ולמוד בה שריפה מאשר יקח את אשה ואת אמה זמה היא באש ישרפו אותו ואותן לה בהנה הנה והדל בזמה זמה, כתיב הכא כי עדותך הנה וכתיב בשאר אשתו שארה הנה, מה להלן זמה עמו לא כאן זמה עמו, ובמר לאיתיתן זמה לשאר דיליה ילפינן בה שריפה בזמה זמה (לקמן עה:). המשך מוסף רש"י בסוף המסכת.

עין משפט נר מצוה

מז א ב מיי' פ"ג מהלכות איסורי ביאה הלכה ג סמג לאוין לד:
יז ג מיי' פ"כ מהלכות עדות הלכה י:
יח ד מיי' פ"ל מהלכות איסורי ביאה הלכה ה ופט"ו מהל' סנהדרין הלכה יא סמג לאוין מז:
יט ה מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הלכה ג סמג לאוין קפא טוש"ע אה"ע סימן ו סעיף ח:
כ ו מיי' פ"י מהלכות תרומות הלכה יב:
כא ז מיי' פ"ל מהלכות איסורי ביאה הלכה ל ופט"ו מהל' סנהדרין הלכה י סמג לאוין מז:

רבינו חננאל

אמר מר יכול אפילו חיללה שבת והא בחילול שבת בת סקילה היא מפקינן לה לשריפה לקולא. ואוקמא מתניתא דא לרבי שמעון היא דקסבר שריפה חמורה מהו דתימא נחמיר עליה ותידון בשריפה קמ"ל דלא ואקשינן ומאי שנא דאביה אם חילל שבת נידון בסקילה והיא בשריפה סלקא דעתך אמינא איהו אישתריא ליה לה שבת בעבודה דאמר אמינא איהו אישתריא ליה לה שבת בעבודה במקדש כו'. יכול אפי' פנויה וכרבי אלעזר דאמר פנוי הבא על הפנויה שלא לשום אישות עשאה זונה קמ"ל דבעינן זנות עם דיקת הבעל לדברי הכל או אינו אומר את אביה אלא שזינתה עם אביה ודחי' האי מאי איריא בת כהן אפילו בת ישראל עם אביה בשרפה כדדבה דאמר אמר לי רב יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זימה זימה. פי' בבת בנו ובבת בתו כתיב הנה וכתיב באשתו בבת בנה ובבת בתה (כתיב) שארה הנה זמה היא. נמצא בה הנה וזמה ובבת בנו ובבת בתו הנה יליף הנה מהנה מה אילו כתיב בהן הנה וזמה עמה. וכתיב קרא אחרינא ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה היא באש ישרפו אותו ואתהן האי זמה דכתיב הכא מופנה הוא לדין ממנו בכל מקום שכתב בו זמה בשרפה כמו אלו הנה נמצא כל אדם עם בתו ובת בנו ובת בתו וכולן דינו עמהן בשרפה ואמרינן סד"א מדגלי רחמנא בת כהן עם אביה בשריפה מכלל שבת ישראל עם אביה אינה בשרפה ולאפוקי מג"ש דיליף רבה קמ"ל דלא ואסיק' כי הא דתניא בת כהן שנישאת לישראל או אפילו לכותי ולחלל ולנתין ואכלה בתרומה משלמת קרן ה) וחומש ואם זינתה נידונת בשריפה ואע"פ שנתחללה: **אמר** מר ר' אליעזר אומר את אביה (היא מחללת היא) בשרפה ואת חמיה בסקילה. ואמרינן מאי את אביה ואת חמיה אילימא את אביה שזינתה מאביה ואת חמיה שזינתה את חמיה. מאי אתא ר' אליעזר לאשמעינן כולי עלמא ואפילו בת ישראל בתו בשרפה וכלתו בסקילה. אלא את אביה ברשות אביה כלומר ארוסה ואת חמיה ברשות חמיה כלומר נשואה כמאן לא כרבנן

ה) [הנה בגמרא איתא אליבא דרבנן דאיתה משלמת חומש ואולי דע"ש בפל בדברי רביעו וא"ל ולא חומש]